

Arrest

nr. 105 712 van 24 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X, X, X en X, op 15 november 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 september 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de syntheseseminarie.

Gelet op het arrest nr. 103 545 van 27 mei 2013 waarbij de debatten worden heropend en partijen worden opgeroepen te verschijnen op de terechtzitting van 11 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOOYBERGHS, die verschijnt voor de verzoekende partijen van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Ontvankelijkheid van het beroep

Met verwijzing naar het tussenarrest van 27 mei 2013 met nr. 103 545 dient er vastgesteld te worden dat enkel een herneming van de middelen overblijft in de syntheseseminarie.

In de syntheseseminarie wordt het middel dat werd weergegeven in het verzoekschrift niet samengevat.

Ter terechtzitting hierop gewezen en met verwijzing naar het voormeld tussenarrest stellen verzoekers dat artikel 39/81 van de vreemdelingenwet dient samengelezen te worden met de voorbereidende werken van de voormelde bepaling. Verzoekers stellen dat hun betrachting van het opstellen van een synthesesememorie lag in het uitbreiden van het middel.

Deze redenering kan niet gevolgd worden.

De voorbereidende werken van de wet van 31 december 2012 houdende diverse dringende bepalingen betreffende Justitie (BS 31 december 2012, ed. 2) ter invoering van artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen vermelden (Doc 53 2572/002, amendement n° 7) luiden:

“De wijziging betreft het derde, vierde en vijfde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet. De wijzigingen ingevoerd door artikel 44, 3°, van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) werden vernietigd door het Grondwettelijk Hof in arrest nr. 88/2012 van 12 juli 2012.

De herinvoering van de synthesesememorie komt tegemoet aan de overwegingen van het arrest nr. 88/2012. De mogelijkheid om een nuttige verdediging te voeren houdt immers in dat de partij die de wettigheid wenst te betwisten van een bestuurshandeling die tegen haar is aangenomen, kennis kan nemen van het administratieve dossier dat op haar betrekking heeft, alsook van de juridische argumenten die door de tegenpartij als antwoord op haar annulatiemiddelen zijn uiteengezet, en dienstig op die argumenten kan repliceren (overweging B.36.1., in fi ne). De bepaling garandeert de rechten van de verdediging.

*De verzoekende partij beslist binnen de acht dagen of zij een synthesesememorie wenst neer te leggen. De meerwaarde van een synthesesememorie is meervoudig omdat het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden, **zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten.***

Verder heeft deze wijziging tot doel de nadere regels voor het indienen van een synthesesememorie vast te leggen. Deze aanpassing draagt opnieuw bij tot de verkorting van de behandelingsduur van de asiel- en migratieprocedure.

Het invoeren van een termijn van acht dagen om te beslissen om geen synthesesememorie neer te leggen is ook verantwoord met het oog op het streven naar een intern coherente wetgeving. In de Vreemdelingenwet wordt immers in regel geopteerd voor een termijn van acht dagen om een partij toe te laten te repliceren op een stellingname van de tegenpartij.

Indien de verzoekende partij nalaat om binnen de toegekende termijn van acht dagen te antwoorden, dan wordt zij geacht geen belang meer te tonen voor de procedure.

De verzoekende partij legt een synthesesememorie neer binnen de vijftien dagen.

De synthesesememorie wordt, nu dit stuk de oorspronkelijk aangevoerde middelen die de verzoekende partij na lezing van het verweer wenst te behouden omvat alsmede haar reactie op de nota met opmerkingen, door de Raad aangewend als basis om een beslissing te nemen.

Indien de verzoekende partij nalaat om binnen de toegekende termijn van vijftien dagen een synthesesememorie neer te leggen, dan wordt zij geacht geen belang meer te hebben bij het beroep.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesememorie indient, wordt de procedure verder gezet.”

Uit de duidelijke wetsbepaling en de voorbereidende werken van deze bepaling blijkt bijgevolg dat verzoekers, zo zij een synthesesememorie wensen in te dienen, een samenvatting van de middelen moeten weergeven, wat in casu niet het geval is. Het woord “oorspronkelijk” in de voorlaatste zinsnede houdt een verwijzing in naar deze middelen die werden aangevoerd in het verzoekschrift. Dit woord duidt er niet op dat een verzoekende partij ontslagen wordt van de op haar rustende plicht het oorspronkelijke middel samen te vatten.

Bijgevolg kan de Raad in toepassing van artikel 39/81, vijfde en zesde lid van de vreemdelingenwet niets anders dan vaststellen dat bij gebreke aan een wetsconforme synthesesememorie het vereiste belang ontbreekt.

Het beroep is onontvankelijk

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN